

РЕШЕНИЕ

№ 3292

гр. София, 30.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 13-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на десети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **СТАНИСЛАВ Б. СЕДЕФЧЕВ**

при участието на секретаря **ЕЛИ П. ИЛИЕВА**
като разгледа докладваното от **СТАНИСЛАВ Б. СЕДЕФЧЕВ**
Административно наказателно дело № 20211110217801 по описа за 2021 година

РЕШЕНИЕ

№

гр. София, 30.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 13 състав, в открито заседание на десети май две хиляди и двадесет и втора година, в състав:

СЪДИЯ: СТАНИСЛАВ СЕДЕФЧЕВ

при секретар **Е. Илиева** като разгледа докладваното от съдията **НАХД № 17801** по описа за 2021 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 58д и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на **Г. ХР. АВР.** срещу Наказателно постановление /НП/ № 149 от 26.08.2021 г., издадено от директор на териториална дирекция (ТД) Митница София на Агенция „Митници“ (АМ), с което на основание чл. 231 вр. чл. 233, ал. 1 от Закона за митниците (ЗМ), на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 8 893, 61 лева (осем хиляди осемстотин деветдесет и три лева и 0,61 стотинки) за нарушение на чл. 233, ал. 1 от ЗМ, а на основание чл. 233, ал. 6 от ЗМ са отнети в полза на държавата стоките предмет на нарушението.

Жалбоподателят твърди, че наказателното постановление е незаконосъобразно и

неправилно и моли за неговата отмяна. Излагат се доводи, че само част от описаните в наказателното постановление, вещи са нови и закупени от Турция, а останалите са употребявани и закупени преди процесните събития. Допълва се, че контролните органи не са позволили да бъде заплатено дължимото, още в момента на проверката. Сочи се, че описанието на нарушението не отговаря на изискванията на чл. 57 от ЗАНН. Алтернативно се моли да бъде приложена разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН.

В хода на съдебното следствие, жалбоподателят – Г.А., се възползва от правото си да даде обяснения, в които хронологично разказва за извършената спрямо нея проверка от митническите служители. В съдебното заседание, в което делото е обявено за решаване, жалбоподателят редовно призован, се явява лично и се представлява от адв. М.П., с пълномощно по делото, който моли да бъде отменено оспореното наказателно постановление. Намира, че е доказано, че само две от стоките са закупени от Турция, а останалите принадлежности са били употребявани. Допълва, че вещите от личния багаж на жалбоподателя са подарък от нейния годеник и тяхната парична равностойност не са били известни на А..

Въззиваемата страна – Агенция Митници – редовна призована, представлява се от юрк. В. и юрк. Я.. Моли се НП да бъде потвърдено, счита се, че нарушението е доказано, а праговете за деклариране на стоки се извеждат от ЗДДС. Претендират се разноски. В реплика, адв. П., допълва, че в наказателното постановление, не е посочено, от къде се извежда задължението за деклариране на конкретни стоки.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, приема за установено следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, в това производство районният съд е винаги инстанция по същество и следва да провери законността на обжалваното НП, т. е. дали правилно е приложен както процесуалният, така и материалният закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя - арг. от чл. 314, ал. 1 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН.

Само редовно съставени от административните органи актове, при спазване на изискванията за форма, съдържание и процедура, могат да бъдат основание за налагане на административно наказание.

На 07.06.2021 г. Д.Н. – старши инспектор в ТД Югозападна, съставила срещу жалбоподателя акт за установяване на административно нарушение (АУАН) за извършено на 07.06.2021 г., нарушение на чл. 233 от ЗМ. Съставеният АУАН бил връчен на жалбоподателя, който го приел с възражения. В срока по чл. 44 от ЗАНН били подадени допълнителните възражения, ведно с приложен снимков материал към тях.

Въз основа на АУАН на 26.08.2021 г., Д.Д. – директор на ТД Митници София на АМ, издал НП, предмет на проверка в настоящото производство.

В изпълнение на контролните си правомощия, съдът служебно констатира, че АУАН и НП са издадени от длъжностни лица в рамките на тяхната компетентност - чл. 230 и чл. 231 от ЗМ и в срока по чл. 34 от ЗАНН. Формата и съдържанието на АУАН и НП съответстват на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, като са описани достатъчно точно и ясно датата, мястото и обстоятелствата, при които е извършено нарушението, а словесното описание съответства на дадената правна квалификация. С оглед на това настоящият съдебен състав не констатира допуснати съществени процесуални нарушения, които да са основание за отмяна на НП.

По отношение на релевантната за правилното приложение на материалния закон фактическа обстановка, съдът намира за установено следното:

На 07.06.2021г., в гр.София, митнически служители от МП Летище София–свидетелите Д.Н. и Д.Д., изпълнявали служебните си задължения в салон „Пристигане“ на Терминал 2, изразяващи се в проверки на ръчния и регистриран багаж и личен преглед на пътниците, пристигащи с полет № 1029 от Истанбул, Турция за София, Република България.

Пътници на посочения полет, били и жалбоподателят Г.А., заедно със своя годеник, свидетелят С.С.. В личния си багаж, жалбоподателят А. носела 3 (три) броя дамски гривни от жълт неизследван метал с надпис „Henries“, 1 (един) чифт обеци от жълт неизследван метал с надпис „Dior“, 2 (два) броя чанти с марка „Valentino“, 1 (един) брой дамски шал с надпис „Louis Vuitton“, 1 (един) чифт дамски обувки с надпис „Dior“, 1 (един) чифт дамски обувки с надпис „Prada“, 1 (един) чифт дамски обувки с надпис „Christian Louboutin“, 1 (един) брой колан с надпис „Lois Vuitton“, 1 (един) чифт дамски чехли с надпис „Lois Vuitton“.

Отделно, в ръчния си багаж, в торби с надпис "Dior" жалбоподателят А., носела и 1 (един) чифт дамски обувки с надпис „Dior“ е референтен номер №KDB585ELF, на стойност 7.200 турски лири, както и 1 (един) чифт дамски чехли с надпис „Dior“ с референтен номер KCQ244MLU на стойност 690 (шестстотин и деветдесет) евро.

Около 20:40 ч., жалбоподателят А. и свидетелят С.С. се насочили към „Зелен коридор – нищо за деклариране“. Митническият служител Н. забелязала, че жалбоподателката е с багаж и я попитала дали има стоки за деклариране. След отрицателен отговор, митническите служители пристъпили към извършването на митническа проверка на багажа на А., за което бил съставен протокол № 21BG5106M024288. В протокола били описани вещите от личния багаж на жалбоподателя А.. Спрямо нея бил извършен и личен преглед, обективиран в протокол № 21BG5106M024289.

Доколкото стоките не били декларирани, същите били задържани като предмет на митническо нарушение с разписка за задържане, на основание чл. 41 от ЗАНН. Със складова разписка № 4900607072/08.06.2021 г., задържаните стоки били приети на съхранение в МОЛ при МБ-Летище София.

В хода на административнонаказателното производство било предоставено становище с рег. № 32-270020/23.08.2021 г. на Комисия, определена със Заповед № ЗТД-5800-110/32-55902/18.02.2021 г. (Комисията), съгласно, което митническата стойност на 1 (един) чифт обеци, носещ знаците на търговска марка „Диор“ е 481, 66 лв. Била изготвена и Експертиза, от която се установило, че обеците са от неблагороден материал, позлатени, нови или много малко употребявани.

Било изготвено Становище с рег. № 32-213174/05.07.2021 г., на Комисията, съгласно което стойността на 3 броя гривни с надпис Hermes е 134, 73 лв., 1 брой дамски шал с надпис „Lois Vuitton“ - 5,05 лв., 2 броя дамски чанти с надпис „Valentino“ – 2 902, 92 лв., 1 чифт дамски обувки с надпис „DIOR“ - 927, 68 лв., 1 чифт дамски обувки с надпис „Christian Louboutin“ – 806, 78 лв., 1 брой колан с надпис „Lois Vuitton“ – 7, 49 лв., 1 чифт дамски чехли с надпис „Dior“ – 1349, 52 лв., 1 чифт дамски чехли с надпис „Lois Vuitton“ – 16, 73 лв., 1 чифт дамски обувки с надпис „Dior“ – 1368, 37 лв., 1 чифт дамски сандали с надпис „Prada“ – 892, 68 лв.

Изложената фактическа обстановка, съдебният състав прие за установена въз основа на анализ на показанията на свидетелите С.С., Д.Н., Д.Д., обясненията на жалбоподателя А., както и приобщените по реда на чл. 283 от НПК писмени доказателства и доказателствени средства – Становища на Комисията, Експертиза, Протокол за извършена митническа проверка, Протокол за личен обиск, Разписка № 0184871, 2 броя фактури, издател Dior, приемо-предавателен протокол, складова

разписка № 4900607072, констативен протокол/24.06.2021 г., уведомително писмо с вх. № 32-199482/23.06.2021 г., писмо с вх. № 32-195013/21.06.2021 г. и други.

Липсва противоречие в доказателствената съвкупност относно обстоятелството, че жалбоподателката е носела със себе си процесните вещи при влизане в Република България с полет от Истанбул, Република Турция, както и че е навлязла в "зелен коридор – нищо за деклариране" и е дала отрицателен отговор на въпроса на митническите служители дали има нещо за деклариране. Обстоятелството, че на летището е имало информация на български и английски относно стоките, които подлежат на деклариране, също е безспорно установено по делото.

Липсва противоречие и относно митническата стойност на процесните стоки и определянето и в съответствие с изискванията на Регламент ЕС № 952/13 г.

Налице е противоречие в доказателствените материали относно произхода на процесните стоки, като жалбоподателката и св. С. твърдят, че част от тях не са нови, а са вече употребявани, като са закупени в предподни моменти от територията на различни държави. В подкрепа на тези твърдения са ангажирани фотографии, онлайн кореспонденция и доказателства за извършени парични преводи. Същевременно от показанията на св. Н. и Д. и писмените доказателства по делото се установява, че процесните вещи са били опаковани в индивидуални опаковки, като част от тях са били с етикети, в магазинни торби и са имали вид на нови и неупотребявани. Състоянието на стоките и начинът, по който са пренасяни не се оспорва от жалбоподателката.

Настоящата инстанция намира, че приложените по делото снимки, предоставени от жалбоподателя, не могат да послужат за годно доказателствено средство, доколкото не са събрани по установения за това ред, като не може с достоверност да бъде установено дата и място на тяхното изготвяне, устройство, с което са заснети, както и наличието или липсата на манипулация на представените снимкови материали. Не може да се направи категоричен извод и че заснетите на тях вещи съответстват на описаните в НП вещи. Същото се отнася и за представената от жалбоподателката кореспонденция, в която не са индивидуализирани в достатъчна степен обсъжданите вещи. Видът и условията на пренасяне на вещите карат настоящата инстанция да стигне до извод, че те са били новозакупени и въвеждани за пръв път на територията на страната, като показанията на св. Странд и обясненията на жалбоподателката относно нейните навици за съхранение на вещи изграждат една житейски нелогична версия, на която съдът не дава вяра.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира, че жалбоподателката е нарушила разпоредбата на чл. 233, ал. 1 от ЗМ

Съгласно въпросната разпоредба, който пренесе или превози стоки през държавната граница или направи опит за това без знанието и разрешението на митническите органи, доколкото извършеното не представлява престъпление, се наказва за митническа контрабанда с глоба от 100 до 200 на сто върху митническата стойност на стоките, или при износ - стойността на стоките. Съгласно ал. 6 от същата разпоредба стоките - предмет на митническа контрабанда, се отнемат в полза на държавата независимо от това чия собственост са.

За да е осъществен съставът на това административно /митническо/ нарушение в настоящата хипотеза, е необходимо да се пренася стока през държавната граница, без знанието на митническите органи, т. е. стоката да не е представена, декларирана или обявена пред митническите органи.

Задължението за деклариране, съответно задължението да се гарантира знанието и разрешението на митниците, произтича от нормата на чл. 58, ал. 4 от Закона за данъка върху добавената стойност. Съгласно тази разпоредба вносът на стоки, внасяни

в личния багаж на пътници, който няма търговски характер, е освободен от данък на базата на парични прагове, съответно за сухопътни, морски и въздушни пътници, които се определят с правилника за прилагане на закона. В чл. 51а, ал. 2 от ППЗДДС е посочено, че паричните прагове по чл. 58, ал. 4 от закона за стоки, различни от стоките, за които се прилагат количествени прагове, до общата собствена стойност на стоките, за въздушните и морските пътници възлизат до 430 евро или равностойността им в левове, респективно вещите над тази стойност подлежат на деклариране.

По делото се установи от обективна страна, че жалбоподателката при пристигането си на летище София с транзитен полет от Република Турция е навлязла в "Зелен коридор-Нищо за деклариране", като успоредно с това е заявила устно на проверяващите я митнически служители, че няма нищо за деклариране, докато в действителност е пренасяла новозакупени вещи на обща стойност 8 893, 61 лв. Тези стоки надвишават лимита от 430 евро за въздушни пътници, над който лимит стоките подлежат на деклариране и съответно облагане с мито при внос. С оглед на това съдът приема, че жалбоподателката е извършила от обективна страна вмененото ѝ нарушение.

От субективна страна нарушението е извършено от жалбоподателя при форма на вината пряк умишъл – тя е предвиждала общественноопасния характер на деянието си, съзнавала е последиците му и е искала настъпването им. Жалбоподателката е пълнолетно лице, без данни и твърдения за интелектуални дефицити, които да я възпрепятстват да възприема писмена информация и респективно да разбере указанията относно подлежащите на деклариране стоки при внос, като тя не е имала проблем да прочете наименованията на коридорите за пътници. По нейни собствени твърдения А. пътува често, често минава през митнически контрол, често е и е била запитвана дали има стоки за деклариране, така че редът на преминаване през летище не е бил нов и непознат за нея. Не се твърди и, че съдържанието на личния багаж е било неизвестно за жалбоподателката. Дори да не е могла да калкулира конкретната стойност на вещите, намиращи се в него, за нея трябва да е било напълно ясно, че с оглед вида, броя и произхода им, стойността им значително надхвърлят прага от 430 евро. Поради това жалбоподателката е съзнавала, че в нея се намират стоки, които следва да декларира, но не го е сторила, дори след като изрично е била запитана дали има нещо за деклариране, което следва да и е дало възможност да се замисли за съдържанието на багажа си и произтичащите за нея задължение, но въпреки това тя е отговорила отрицателно.

В настоящия случай обаче е следвало да намери приложение привилегированата разпоредба на чл. 237 от ЗМ, съгласно която стоки, които по вид и количество нямат търговски характер и за които се изисква деклариране, ако не бъдат декларирани от пътниците, преминаващи държавната граница, и бъдат открити на обичайни места при митнически преглед, се отнемат в полза на държавата независимо чия собственост са, без да се налага глоба. В § 1, т. 54 от ДП на ЗДДС, е дадена дефиниция на „внос с нетърговски характер“, а именно вносът, който отговаря на следните условия: а) не се извършва редовно; б) състои се изключително от стоки за лична или семейна употреба от пътниците или от стоки, предназначени за подаръци; в) видът или количеството на стоките не са такива, че да предполагат внос с търговска цел.

Дефиниция за "нетърговски стоки" се съдържа и в чл. 1 §6 от Регламент (ЕО) № 2454/93 за определяне на разпоредби за прилагане на Регламент (Е.) № 2913/92 на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Общността. Съгласно нея "нетърговски стоки" са стоки, които в отделни случаи се оформят за даден митнически режим и чийто характер и количество показват, че са предназначени за частна, лична или

семейна употреба на получателите или лицата, които ги пренасят или които явно са предназначени за подарък.

По делото е безспорно установено, че процесните стоки са били част от личния багаж на жалбоподателката, като са били единични бройки, поради което и с оглед вида, количеството и мястото на съхранението им може да се направи извод, че са предназначени за лична употреба, а са нямали търговски характер в горепосочения смисъл. Стоките не са били укрити, а са намерени от митническите органи на обичайното им място, а именно в личния багаж на жалбоподателя, поради което е налице и втората предпоставка за приложение на чл. 237 от ЗМ. Наказателното постановление следва да бъде отменено в частта, в която е наложена глоба на жалбоподателката и да бъде потвърдено в частта, в която са отнети подлежащите на деклариране, но недекларирани вещи на основание чл. 237 от ЗМ.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ на основание чл. 237 от ЗМ Наказателно постановление /НП/ № 149 от 26.08.2021 г., издадено от териториална дирекция (ТД) Митница София на Агенция „Митници“ (АМ) **в частта**, с която на основание чл. 231 вр. чл. 233, ал. 1 от Закона за митниците (ЗМ), на Г. ХР. АВР. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 8 893, 61 лева (осем хиляди осемстотин деветдесет и три лева и 0,61 стотинки) за нарушение на чл. 233, ал. 1 от ЗМ и **ПОТВЪРЖДАВА** наказателното постановление в частта, с която са отнети в полза на държавата стоките – предмет на нарушението.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд - София-град в 14 дневен срок от съобщаването на страните за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____